

КРАМАТОРСЬК

"МОЯ МЕТА – ЗРОБИТИ КРАМАТОРСЬК МІСТОМ ДОБРОБУТУ ТА ЗАТИШКУ"

Шановні гості міста! Дорогі співвітчизники, колеги і друзі!

Місто Краматорськ виникло в благословенний час. Знадобилося кілька десятиліть з моменту його заснування, щоб маловідома залізнична станція на півдні Слобідської України перетворилася на індустріальні ворота Донбасу, а дещо пізніше – на одне з його найкращих міст. На краматорській землі дивовижно переплелось минуле й сучасне. Тут назавжди оселилися високий дух творчості, трудове піднесення, прагнення до висот технічного прогресу.

Здобутки краматорців відомі далеко за межами Донецького краю. З кожним роком Краматорськ впевнено наближається до європейської цивілізації – тут створюються нові ділові структури, швидкими темпами розвивається промисловість, торгівля, вирує громадське, політичне і культурне життя.

Доля поклала на нас відповідальність за щасливе майбуття наступних поколінь краматорців. Нам випала честь продовжувати кращі традиції наших попередників, розвивати перлину Донеччини – місто Краматорськ, забезпечувати процвітання та добробут співгромадян.

Від імені Краматорської міської ради та її виконавчого комітету запрошуюю співвітчизників і гостей міста до плідної співпраці. Потенційні можливості Краматорська відкриті для всіх і можуть виправдати найвибагливіші сподівання небайдужих і заповзятливих людей. Ми завжди раді тим, хто готовий примножити економічну міць і славу Краматорська. Тож чекаємо на нові зустрічі, пропозиції, взаємовигідне партнерство. Краматорськ – це чарівне місто, де здійснюються найсміливіші мрії, якщо до поставленої мети ведуть самовіддана праця, віра, надія й любов.

З повагою

Краматорський міський голова

Г.А.Костюков

Краматорський міський голова**КОСТЮКОВ ГЕННАДІЙ АНДРІЙОВИЧ**

Костюков Геннадій Андрійович народився 14 травня 1947 року в селищі Бостинь Лунінецького району Брестської області (Білорусь). У 1975 році закінчив Краматорський індустріальний інститут за фахом "Машини і технологія обробки металу тиском". Трудову діяльність розпочав формувальником фасоноливарного цеху №1 Новокраматорського машинобудівного заводу. З 1969 року працював на Краматорському заводі лиття та поковок, де пройшов всі ступені професійного зростання. Починав інженером, старшим інженером, начальником бюро, заступником начальника відділу. З 1988 по 1995 рік працював заступником, а потім головним інженером підприємства. В 1995 – 2000 рр. - перший заступник голови, голова правління, а з 2000 по 2006 рік – директор ВАТ "Енергомашпецсталь".

26 березня 2006 року обраний Краматорським міським головою.

Заслужений працівник промисловості України. Член Партії регіонів. Одружений. Має сина і доньку.

КРАМАТОРСЬК – МІСТО РЕАЛЬНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Місто Краматорськ розташоване в північному регіоні Донецької області - по обидві сторони річки Казьонний Торець. Статус міста йому присвоєно в 1932 році. За останніми даними його населення складає 207,1 тис. чол., територія – 35 700 га.

Місто засноване в 1868 році. Саме тоді було побудовано напівстанцію Краматорську Курсько-Харково-Азовської залізниці - першої сталеві магістралі в Донбасі. Документи, проте, свідчать, що заселення території нинішнього Краматорська починалося ще в 2-ій половині XVIII століття. Так, слобода Білянська виникла в 1753 році, слобода Шабельківка – в 1758.

На околицях напівстанції Краматорська, в урочищі річки Біленька, існувало старовинне село з такою ж, як і у річки, назвою. Сьогодні селище Біленьке знаходиться в межах міста. У 1870 році в цьому селищі почав діяти спиртовий завод. Фактично він став першим підприємством на території сучасного Краматорська.

У 1878 році Краматорська перетворилася на вантажно-пасажи́рську вузлову станцію. Це стало можливим завдяки будівництву Донецької Кам'яновугільної залізниці. Друге народження раніше невідомого полустанка привернуло до нього увагу промисловців, і вже в 1885 році поряд зі станцією виріс завод Едгара Адельмана з виробництва вапна та алебастру. Прийнято вважати, що промисловий розвиток Краматорська почався саме з цього підприємства.

Краматорськ - місто машинобудівників. І тому не випадково у вересні краматорці щорічно відзначають відразу два свята - День міста і День машинобудівника.

Основу машинобудування в Краматорську було закладено в 1896 році з появою біля станції Краматорська механічного та ливарного заводу фірми “В.Фіцнер і К.Гампер”. Його перша продукція - устаткування для металургійних підприємств і вугільних шахт. З часом завод Конрада Гампера набув гарної репутації та поставляв устаткування у всі промислові регіони царської Росії. Згодом назва ветерана вітчизняного машинобудування стала відомою і за кордоном. Сьогодні це Старокраматорський машинобудівний завод.

Справжньою історичною подією в житті міста стало будівництво Новокраматорського машинобудівного заводу. Пуск першої черги цього гіганта важкої промисловості відбувся у вересні 1934 року. Вже в ту далеку пору НКМЗ стали шанобливо величати заводом заводів. Флагман вітчизняної індустрії вистояв під навалюю економічних буревіїв, що випробували його на міцність в кінці другого тисячоліття. 15,5-тисячний загін новокраматорців своєю працею підтвердив славу рідного заводу і сьогодні упевнено дивиться в майбутнє. Нині ЗАТ "НКМЗ" має безперечний вплив і авторитет на світовому ринку. Цьому сприяє цілеспрямована та стабільна робота всього трудового колективу підприємства, яким успішно керує президент ЗАТ “НКМЗ” народний депутат України Г.М.Скудар. В 1999 році за видатні особисті заслуги перед Українською державою в розвитку машинобудування Г.М.Скударю присвоєно високе звання “Герой України”. Вагомий внесок новокраматорців у розбудову незалежної України в сфері важкої індустрії було відзначено Президентом нашої країни також у 2004 році: за самовіддану працю, високий професіоналізм глава держави підписав Указ про присвоєння звання "Герой України" головному конструкторові прокатного обладнання ЗАТ "НКМЗ" Ю.М.Білоброву.

Разом із всесвітньо відомими прокатними станами, машинами безперервного лиття заготовок нині в асортименті устаткування з маркою "НКМЗ" - сортові стани, кар'єрні екскаватори, більше десяти типів дробарок, бурові верстати та вугільні млини. Там, де в недавньому минулому створювалися пускові ракетні установки, тепер налагоджено виробництво гусеничних, автомобільних, залізничних і мостових кранів, прохідницьких комбайнів для гірників.

Практика показала, що продукція новокраматорців протягом багатьох років залишається на високому конкурентоспроможному рівні. В 2006 році ЗАТ "НКМЗ" вручено пам'ятну нагороду і Диплом лауреата 11 Українського національного конкурсу якості та сертифікат EFQM "Визнання досконалості в Європі".

Широку популярність Краматорськ здобув не тільки завдяки своїм машинобудівним заводам. Його промисловість представлена підприємствами чорної металургії, будівельних матеріалів, легкої і харчової промисловості, електроенергетики та верстатобудування. Серед них – ВАТ "Енергомашспецсталь", ВАТ "Краматорський завод важкого верстатобудування", ВАТ "КЦЗ-Пушка", АТЗТ "Швея", ЗАТ "Краматорський м'ясопереробний завод", ТОВ "Краматорськтеплоенерго". Місто виробляє сталь, чавун, феромарганець, чавунне, сталеве і кольорове литво. Великий попит серед замовників мають його сталеві поковки, цемент, шифер, металоконструкції, продукція харчової галузі, сільського господарства. Краматорськ по праву називають кузницею кадрів. Свого часу він дав країні видатних політичних і державних діячів. Це О.П.Ляшко, В.А.Масол, П.І.Мостовий, М.І.Рижков, Р.В.Богатирьова, А.Я.Гіль, І.О.Забродін, Ю.С.Новосолов.

Агропромисловий комплекс Краматорська представлено 29 сільгосппідприємствами, з яких - 2 товариства з обмеженою відповідальністю, 2 акціонерні товариства, 20 фермерських господарств, 4 агрофірми та 1 кооператив. У цілому по місту здійснюють господарську діяльність близько 2080 різних підприємств та 6,6 тисяч приватних підприємців. Їх роботу гармонійно доповнюють 28 банківських установ, 11 страхових компаній, митний пост, Краматорський відділ Донецької торговельно-промислової палати.

Для досягнення позитивних змін в економіці та соціальній сфері шляхом підвищення ефективності господарської діяльності підприємств, формування та раціонального використання бюджетних коштів, починаючи з 1997 року, щорічно розробляються програми соціально-економічного розвитку міста. Останніми роками результати роботи промисловості м.Краматорська дозволили виконкому міської ради успішно вирішувати соціальні потреби населення міста в сфері медичного обслуговування, дали можливість істотно поліпшити харчування дітей у дошкільних закладах, школах і школах-інтернатах, забезпечити фінансування відпускання медикаментів за пільговими рецептами, ліквідувати заборгованість по пенсіях і заробітній платні в бюджетній сфері. Міська рада підтримує обдарованих дітей. З цією метою встановлено щорічні премії.

Своєрідність Краматорська полягає в особливості його адміністративного управління: у його межах працюють 5 місцевих рад - 1 міська та 4 селищні (Біленьківська, Красноторська, Шабельківська та Ясногірська).

Місто має значний науковий, творчий і культурний потенціал. Сферу освіти представляють 3 вузи, машинобудівний коледж, 2 технікуми, 6 професійно-технічних училищ, 32 загальноосвітні школи та 4 інтернати. Успішно працює Перша українська гімназія. В школах Краматорська функціонують понад 260 українських класів, спостерігається стійка тенденція до поступового зро-

стання охочих навчатися українською мовою. Разом з державними в місті працюють і 2 приватні навчальні заклади.

У Краматорську функціонують міжрайонні спеціалізовані відділення з надання медичної допомоги населенню північного регіону Донецької області: онкологічний, опіковий, кардіологічний, урологічний, туберкульозний, офтальмологічний, ендокринологічний, для новонароджених. Охорона здоров'я міста включає 16 лікувально-профілактичних установ, розрахованих на 1730 лікарняних ліжок.

У місті працюють 16 Палаців культури і клубів, 77 бібліотек, 4 школи естетичного виховання, 2 міські та 4 заводські музеї. Працівники закладів культури - віддані своїй справі висококваліфіковані фахівці. У своїй роботі вони спираються на місцеві традиції, знаходяться в постійному творчому пошуку. Далеко за межами міста й області відомі такі колективи, як зразковий ансамбль танцю "Калинка", народний вокально-хореографічний ансамбль "Краматорські дівчата та хлопці", народний фольклорний ансамбль "Надія", народний театр "Бам-Бук", народний фольклорний колектив "Курінець", народний театр книги "Еспада", зразковий танцювальний колектив "Елеонорушки". Велику просвітницьку роботу проводять співробітники Центральної публічної міської бібліотеки та її філій. Центром науково-дослідницької та навчально-виховної роботи є Музей історії м.Краматорська. Понад 70 виставок робіт художників, зокрема місцевих, щорічно проводить Художній музей. У місті відроджено колись улюблені, але згодом забуті в народі свята: Різдво, Масниця, Івана Купала, Трійця. Стало доброю традицією проведення регіонального конкурсу "Срібна струна" в школі мистецтв №1.

Краматорськ – багатонаціональне місто. Тут мешкають громадяни 77 національностей. Створено умови для задоволення національно-культурних та мовних потреб, традицій та звичаїв українців, представників інших народів і національних меншин. В місті здійснюють діяльність 11 громадських організацій національно-культурного спрямування. Серед них найбільш активні - Краматорська організація греків "Аристид", "Товариство Польської культури міста Краматорська", "Краматорський благодійний фонд Хесед "Морія", Товариство Китайської культури, Російська громада м.Краматорська.

Краматорці пишаються своїми славетними земляками у сфері культури. Серед них - метр естради Йосип Кобзон, кіноактор і режисер, Народний артист УРСР Леонід Биков, актриса Майя Булгакова, поет-фронтовик, лауреат Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка та літературної премії ім. М.Островського Микола Рибалко.

Краматорська молодь знає історію рідного міста, з повагою ставиться до видатних особистостей свого минулого. Громадяни свято шанують пам'ять загиблих воїнів, які за часів Великої Вітчизняної війни віддали своє життя у боях за визволення Краматорська від німецько-фашистських окупантів. У місті встановлено 58 пам'ятників і 15 меморіальних дощок. Гордість і слава Краматорська – п'ять Героїв Соціалістичної Праці, Герой Радянського Союзу М.І.Гаврилов.

У 2006 році на території міста функціонували 52 релігійні громади, що різняться за своїм віросповіданням. Найбільш чисельною релігійною організацією Краматорська є православна християнська церква. Всього в місті 19 парафій Української Православної Церкви, з них 15 належать Горлівській єпархії УПЦ Московського Патріархату.

Краматорськ має давні спортивні традиції. Перше товариство любителів спорту було засновано тут у 1912 році. Сьогодні спортивна база міста – це 2 плавальні басейни, 2 стадіони, 126 спор-

тивних майданчиків, 50 спортзалів, один з перших в Україні скалодром. Спортивну славу місту принесли багато видатних спортсменів, серед яких чемпіон Олімпійських ігор з велоспорту В.Морковниченко, багатократна чемпіонка світу й Європи з самбо Л.Гарагуля, майстер ФІДЕ з шахів Т.Кононенко, Заслужений майстер спорту України з греко-римської боротьби, учасник Олімпійських ігор 2004 року в Афінах А.Вакуленко та інші. У книгу рекордів Гіннеса вписано ім'я Руслана Пономарьова: він став наймолодшим гросмейстером світу з шахів. У 2002 році відбулася знаменна в житті міста і всієї України подія – Руслан Пономарьов завоював титул чемпіона світу.

Важливу роль у збереженні природного середовища в околицях міста покликаний зіграти регіональний ландшафтний парк "Краматорський", створений за ініціативою міської ради в 2004 році. Територія парку включає 4 заповідні зони: "Біленька", "Пчолкінські скам'янілі дерева", "Комишуваха" і "Білокузьминівка". Їх загальна площа складає близько 1740 га. Створення ландшафтного парку дозволить зберегти для майбутніх поколінь краматорців неповторну красу навколишньої природи, багатство флори і фауни безпосередньо в межах міста.

Традиційно гості міста відзначають його зручне планування. Найжвавіша транспортна магістраль, що простяглася на десятки кілометрів - вулиця ім.Орджонікідзе, - сполучає Краматорськ з містами-сусідами - Слов'янськом і Дружківкою. Вздовж неї щільна стіна зелених насаджень, що відділяє житлові квартали від промислової зони.

Приємною особливістю центру машинобудування Донбасу є його зелене вбрання. На колись пустинних просторах, де століттями неподільно володарювали полин-трава та срібляста ковила, а сухий степовий вітер обпалював обличчя подорожніх, нині розкинулися міські парки, а влітку сквери та широкі проспекти прикрашають яскраві квіти.

Краматорськ заслужено вважають одним з найбільш упорядкованих міст в Україні.

ВІХИ ІСТОРІЇ МІСТА КРАМАТОРСЬКА

1753

Засновано слободу Білянську - перше офіційне поселення на території сучасного Краматорська.

1788

Зведено Миколаївську церкву в селі Шабельківка – перший осередок православ'я на краматорській землі.

1852

Перша згадка про проведення ярмарку в селі Шабельківка.

1868

З'явилася напівстанція Краматорська Курсько-Харково-Азовської залізниці. Рік заснування міста Краматорська.

1870

Поблизу села Біленьке (нині територія Біленьківської селищної ради м.Краматорська) обладнано спиртовий завод –родоначальник місцевої харчової промисловості.

1878

У зв'язку з відкриттям руху поїздів по Донецькій Кам'яновугільній залізниці Краматорська стала повноцінною вантажно-пасажирською станцією.

1885

Збудовано алебастровий і вапняний завод поблизу станції Краматорська - перше промислове підприємство з виробництва будівельних матеріалів у нашій місцевості.

Відкрито земську школу в селі Шабельківка – перший навчальний заклад у межах сучасного Краматорська.

1896

Фірма “В.Фіцнер і К.Гампер” розпочала будівництво Краматорського механічного та ливарного заводу. Нині Старокраматорський машинобудівний завод - одне з найдавніших підприємств міста.

1898

Відбулося закладання доменної печі на заводі Краматорського металургійного Товариства (нині Краматорський металургійний завод ім.Куйбишева).

1909

У Краматорському селищі розпочала функціонування міжміська телефонна станція.

1912

Розпочато будівництво Краматорського цементного заводу “Пушка”.

Засновано Краматорське спортивне Товариство та створено першу футбольну команду, дістали розвиток інші види спорту.

1927

У селищі розпочато видання першої друкованої газети “Краматорская Домна”.

1932

Краматорськ одержав статус міста.

1934

Відбувся пуск першої черги Новокраматорського машинобудівного заводу - флагмана важкої промисловості України.

1940

Краматорський завод важкого верстатобудування розпочав виробництво своєї продукції.

1943

Воїни Червоної Армії звільнили Краматорськ від фашистських окупантів.

1952

Відкрито Краматорський філіал Донецького індустріального інституту. Рік заснування Донбаської державної машинобудівної академії.

1959

За ініціативою адміністрації НКМЗ у Краматорську збудовано та здано до експлуатації телеретранслятор - телебачення стало доступним для багатьох мешканців міста.

1962

Відбулося закладання заводу лиття та поковок (нині ВАТ “Енергомашпецсталь”).

1965

Здано до експлуатації Палац культури та техніки НКМЗ - головну архітектурну прикрасу міста.

1969

Засновано електроламповий завод "Альфа".

1972

Введено в дію Комбінат крупнопанельного домобудування.

1976

Випустив першу партію продукції завод "Кондиціонер".

2002

Рішенням міської ради затверджено Стратегію розвитку м.Краматорська на 2002-2011 рр.

2004

За ініціативою міської ради створено регіональний ландшафтний парк "Краматорський".

1991 - 2006

Відродження православної віри у місті Краматорську.